december 2012

ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS

Občasník

OAV SRŠEŇ

Číslo -1-

Ročník IX

OBCHODNÁ AKADÉMIA

HOROSKOPY

Vlastná tvorba

Talent OA

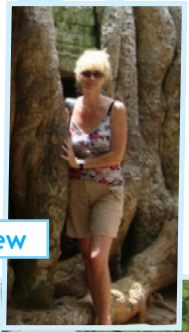

Športový deň

Financie

Úspechy OA

Interview

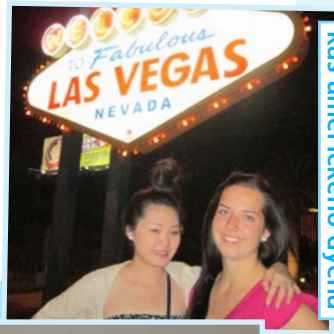

kus amerického dychu

KOŽAZ

IMATRIKULÁCIA

ÚVODNÍK

Je možné, aby šiel aj čas časom rýchlejšie? V poslednej dobe ľudia nemajú čas na nič, stále sa niekde ponáhľajú, za niečím utekajú...

A možno práve toto je ten očakávaný a obávaný koniec sveta. Jasné, múdri obchodníci chcú zbohatnúť aj na „globálnej pohrome“ svojimi núdzovými balíčkami. Dobrý nápad ako si nahrabať peniaze, aj keď by im boli potom nanič. Nevadí... Dovtedy sme však stihli ešte vydať náš prvý tohtoročný školský časopis Sršeň. Nájdete v ňom to, na čo ste zvyknutí, rozhovory, zábavu, imatrikulácie, horoskopy, šport a nové zaujímavé vecičky. A máme tu pre vás aj darček.

Prvé vydanie Sršňa je na svete. No HURÁÁÁ!

Biba, šéfredaktorka

Úvodník	2
Obsah	2
Premena tradičnej školy na modernú	2
Rada by si vyskúšala pilotovanie helikoptéry	3
Týždeň študentstva	4
Ach, tie financie!	6
KOŽAZ	7
Úspech OA	8
Súťaž v spracovaní informácií na PC	8
ESET Security Day pre školy	9
(NE)Bezpečný internet	9
Bezpečnosť na internete	10
Namiesto frajerky zatiaľ objíma basu	12
Začať na 100% a postupne pridávať	12
Školám u nás by som dala kus amerického dychu	14
To, čo sa stalo, sa už neodstane!	16
Aktuálne z internátu	18
Najprv sranda, potom trapas	18
Dva roky premien	19
iBobor	19
Oddýchnime si!	20
Zabudol si sa naučiť na písomku?	21
Horoskop	22
Na nezaplatenie	23
Táto prax bola nezabudnuteľným zážitkom	23
Športový deň	24
LACROSSE	25
KOMIX	26

Premena tradičnej školy na modernú.

Vážený pedagogický zbor, zamestnanci školy, milí žiaci,

ubehli dva roky od času, keď sme sa s veľkým elánom pustili do realizácie projektu, v rámci ktorého sme chceli premeniť tradičnú školu na modernú.

Aj keď naša škola už v tomto čase, pred dvoma rokmi, nebola celkom tradičná, bolo jej treba dať ešte vyšší kredit v podobe vzdelanejších pedagógov a kvalitného materiálneho zabezpečenia pre vzdelávací proces.

S týmto zámerom sme sa pustli do spracovania projektu a po jeho schválení aj do jeho realizácie. Hlavnou cieľovou skupinou projektu boli žiaci, ktorí sa v rámci vyučovania v plnej miere zapojili do realizácie projektu. Významnú pozíciu pri implementácii myšlienok projektu do života mali učitelia. Je potešiteľné, že sa do realizácie projektu zapojilo nielen 22 učiteľov – implementátorov projektu, ale aj ostatní učitelia, ktorí aktívne konzultovali s manažmentom projektu a podľa pokynov sa individuálne vzdelávali. Môžeme povedať, že sa každý člen pedagogického zboru snažil zvýšiť svoj kredit v oblasti moderných foriem a metód výchovno-vzdelávacej práce.

Verím, že to pocítili aj žiaci v podobe kvalitnejšieho vyučovania a efektívnejšieho využívania materiálno-technického vybavenia školy, hlavne prostriedkov IKT, ktorých pravidelné využívanie vedie k názornosti, efektívnosti výučby a k trvalejšiemu osvojeniu si vedomostí a zručností.

Práca v intenciách projektu je povinnosťou učiteľov a hlavným smerovaním koncepcie rozvoja školy.

***PaedDr. Viktor Baláž**, riaditeľ školy*

RADA BY SI VYSKÚŠALA PILOTOVANIE HELIKOPTÉRY

Precestovala už veľa krajín a mnoho iných ju ešte čaká. Jej veľkým snom je mať dom pri jazere a rada by si vyskúšala pilotovanie helikoptéry. Je učiteľkou angličtiny či podnikovej ekonomiky. Chceli sme spoznať pani profesorku Helenku Fraňovú trocha lepšie, a tak sme ju pre vás vyspovedali.

Odkiaľ pochádzate?

- Pochádzam z Rožňavy.

Kam ste chodili do školy?

- Študovala som na Gymnáziu v Rožňave, potom na Ekonomickej univerzite v Bratislave a neskôr na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity.

Ktorý predmet vyučujete najradšej?

- Anglický jazyk učím radšej ako podnikovú ekonomiku, pretože žiakov viac zaujíma.

Mali ste v detstve svoj idol?

- Nikdy som nemala žiaden idol, ani nemám. Chcem byť sama sebou. Ľudia by sa nemali chcieť na niekoho podobať, veď práve tá rozmanitosť je zaujímavá a príťažlivá.

Nejaké zážitky, na ktoré nikdy nezabudnete?

- Mám veľa rôznorodých zážitkov, ale momentálne si neviem na nič signifikantné spomenúť.

Aký bol, prípadne aký ešte stále je váš veľký sen?

- Môj veľký sen je mať dom s výhľadom na jazero alebo more a tiež pilotovať helikoptéru.

Čo považujete za váš životný úspech?

- Nemám životný úspech, som priemerný bežný človek, nijak zvlášť úspešný.

Ak by ste si mohli vybrať, ktoré miesto sveta by ste najradšej navštívili?

- Mám veľa cestovateľských snov ako je Japonsko, Nový Zéland, Čína, India, Peru, Brazília..., postupne sa ich snažím realizovať.

Čo pre vás znamená relax?

- Relax je pre mňa predovšetkým pobyt v prírode, ktorý milujem, ale relaxom je aj dobrá kniha či film nenáročnejšieho žánru, lúštenie sudoky, tanec, hudba aj cestovanie.

Ak by ste mohli niečo zmeniť na svojom živote, čo by to bolo?

- Keby sa dal vrátiť čas späť, môj život by bol úplne iný, určite by som študovala na inej vysokej škole, teda aj povolanie by som mala iné a pravdepodobne aj miesto pôsobenia. Teraz však už nemôžem zmeniť nič...

Akú vlastnosť máte na sebe najradšej a naopak, akej by ste sa najradšej zbavili?

- Spoľahlivosť, úprimnosť, pretože sa nedokážem pretvarovať, nezávidím ľuďom, som dosť skromná a beriem ľudí takých, akí sú. Rada by som sa však zbavila svojej netrpezlivosti, som tiež málo priebojná a v niektorých situáciách precitlivená.

Rada čítate knihy?

- Áno, rada čítam knihy, ale čas na čítanie mám väčšinou v lete. Najradšej čítam detektívky a mysteriózne knihy po slovensky, maďarsky a anglicky a tiež faktografickú literatúru, najmä dejiny a cestopisy.

Máte nejakého domáceho miláčika?

- Nemám žiadne domáce zvieratko. Myslím si, že zvieratá do bytu nepatria.

Akým životným mottom sa riadite?

- Nerob ľuďom to, čo nechceš, aby robili oni tebe.

Blížia sa Vianoce, aký k nim máte vzťah? Dodržiavate nejaké výnimočné vianočné tradície?

- Vianoce mali pre mňa veľké čaro v detstve, teraz už menej, ale predsa sú to pre mňa najkrajšie sviatky. Nedodržiavam však žiadne tradície okrem kapustnice a ryby na Štedrú večeru.

Ďakujeme za rozhovor.

Naty

foto: ***H. Fraňová***

TÝŽDEŇ ŠTUDENTSTVA

Tohtoročný štyridsiaty šiesty týždeň v našej škole tradične prebiehal „TÝŽDEŇ ŠTUDENTSTVA“. Ako celý týždeň vyzeral?

Po nedeli nasledoval **PONDELOK**, už od nepamäti je to tak. A čo sme robili my v PONDELOK v škole, keďže mal byť ten výnimočný týždeň? Učili sme sa, tak isto ako aj v **UTOROK**. Naberali sme vedomosti do našich budúcich účtovníckych a ekonomických hlavičiek. A potom nasledovala odmena za to, že sme študenti. Tri dni neučenia sa!

Takže v **STREDU** sme mali takzvaný Športový deň. Celá škola silno športovala. Mohli sme si vybrať rôzne druhy športu – volejbal, futsal, basketbal, ping- pong a bowling. Športy žiakmi milované. Boli sme rozdelení podľa tried a tie boli ešte rozdelené do zmiešaných skupín podľa druhu športu.

Tretiaci a štvrtáci boli jedna skupina, a potom prváci a druháci ako ďalšia. Ale aj rovesnícke triedy súťažili proti sebe. Hralo sa v telocvični, v športovej hale a bowling sa hral v Castelle. Bolo to fakt veľmi zaujímavé a niekedy aj vtipné pozerať sa na výkony niektorých jednotlivcov. Bohužiaľ, nie všetci sme zdatní športovci. Keď sme došportovali, čakal nás výdatný obed, po ktorom sme sa druháci

a tretiaci presunuli na generálnu skúšku programu na imatrikulácie prvákov do OKC.

Niektorí si prišli svoj vopred nacvičený program vyskúšať, ale tí, ktorí neprišli, mali smolu. V piatok išli naostro. Po nácviku sme sa všetci zo sály rozpŕchli.

ŠTVRTOK, to vám bol kultúrny deň! Ráno okolo pol ôsmej sme nacupkali celá škola pred autobusovú stanicu, odkiaľ sa cestovalo do Spišskej Novej Vsi do divadla na predstavenie Jána Palárika Dobrodružstvo pri obžinkoch. Veľmi milé, zábavné a pekné. Stálo to za to, terigať sa tú cestu do Spišskej a nazad, pochvaľovali si študenti.

TÝŽDEŇ ŠTUDENTSTVA

A nasledoval všetkými očakávaný **PIATOK**! Pre niekoho obávané, pre iného zábavné imatrikulácie. Všetko sa to nieslo v Oscarovom duchu. Chýbal už len George Clooney, pretože moderátorky boli ako ukradnuté z iného odovzdávania cien. Program sa mohol začať. Druháci a tretiaci predviedli z každého rožku trošku. Mali sme tam nestarnúcu legendu malého Mirka, tanečnice ako z Lúčnice len lepšie (bolo na čo pozerať). Ďalej sa nám predviedli lekári z Ordinácie v Žlatej žile, zavítala k nám aj Evička Máziková s jej spievajúcou bandou sobov. Takmer nás pozabíjali mafiáni a ako balzam na dušu bol spev speváčky s takým menším zborom.

Bodkou za celým programom boli štvrtáci verzus prváci. Naši prváčikovia boli naozaj k zakúsnutiu! Videli sme ich prezlečených za Shrekov, baletky a Japončíkov plniť úlohy, ktoré pre nich vymysleli veľkí štvrtáci. Úlohy neboli náročné, a tak sme každého prváka v pohodičke prijali do cechu obchoďákov.

Program aj imatrikulačky sa skončili a opäť každý zdrhol zo sály OKC ako gáfor. Iba tretiaci (aj to len vyvolená céčka) ostali upratať bordel – neporiadok po sebe a svojich kolegoch.

Piatkový deň sa skončil a začali sa plány piatkového nočného života mladých študentov...

Biba

Foto: Ing. Stanislava Lukáčová a Kevin Baláž

ACH, TI€ FINANCI€ !

To už nie je asi žiadna novinka, že „štátna peňaženka“ nášho milovaného Slovenska je prázdna ako Santovo vrece po Vianociach. Tomu nasvedčujú aj mnohé výroky politikov o tom, koľko veľa financií chýba v štátnom rozpočte a hodilo by sa ich nejakým šikovným spôsobom získať alebo chabé preslovy o tom, ako naša ekonomika o pár % „napreduje“. To však my prostí ľudia nepociťujeme. Tento chýbajúci pocit majú už mnohí a mnohí sa z toho dôvodu začali búriť. Takými najaktuálnejšími kandidátmi sú pedagógovia, ktorí sa už párkrát pustili do štrajku za lepšie platy, ale 26.11. 2012 odborári vyhlásili neobmedzený štrajk. A to z jednoduchého dôvodu. Vláda SR nebola ochotná splniť požiadavky pedagógov o zvýšení platov o 10%.

Možno si niektorí poviete, že pedagógovia zarábajú dosť, alebo naopak sa nájdu aj takí, ktorí si myslia, že táto namáhavá práca by mala byť ohodnotená, ako sa patrí. Ponúkam vám prehľad platov rôznych zamestnaní vrátane pedagógov.

Čo dodať? Treba si dobre premyslieť, akú školu a povolanie si vyberiete, a potom samozrejme, kde sa zamestnáte.

***Holly**, zdroj: www.naseplaty.sk*
foto: internet

Ktoré zamestnanie je in ?

Zamestnanie	Priemerný plat
Učiteľ SŠ	600 €
Ekonóm	750 €
Čašník	450 €
Kuchár	550 €
Delegát CR	840 €
Predavač	460 €
Murár	780 €
Advokát	2 600 €
Sudca	2 320 €
Policajt	840 €
Lekár	840 €
Zdravotná sestra	520 €

Iste ste si všimli, že ľudí pracujúcich v našej vláde, som nezahrnula do tabuľky, a to z jednoduchého dôvodu: to najlepšie predsa nakoniec. Pokochajte sa tými sumami.

Funkcia	Ročný plat	Mesačný plat
prezident	112 328 €	9 360 €
poslanec	43 378 €	3 614 €

Ilustrácia: Ladislav Tverďák

- dobrá myšlienka -

Buď budute zarábať, alebo sa vyhovárať, nedá sa robiť oboje naraz.
Sú dôvody a sú výsledky. Dôvody sa však nedajú spočítavať.

- tip na šetrenie -

Pri nákupoch využívajte akcie. Nakupujte keď sú výpredaje, po Vianociach alebo po sezóne.
Ceny sú o 60 % lacnejšie. Pri každom nákupe si pýtajte zľavu a platte v hotovosti.

KOŽAZ

My, ktorí sme tento kurz absolvovali, sme si vysvetlenie skratky KOŽAZ už vypočuli asi miliónkrát - pri poučení, pri oboznámení s kurzom, či pri prihláškach. Ak to však čítate vy, mladší čitatelia, tak vás s tým rada oboznámim. Skratka KOŽAZ znamená Kurz Ochrany Života A Zdravia. Už teraz sa

môžete tešiť. Boli to najsuper tri dni strávené s učiteľmi telesnej výchovy v Rejdovej. Tento kurz sa konal v dvoch intervaloch. Prvý trval od 19. do 21. septembra a druhý turnus od 21. do 23. septembra. Ja som absolvovala druhý turnus, po ktorom chvalabohu nasledoval víkend, kedy som sa už mohla konečne vyspať po dvojdňovom ponocovaní. Cesta sem bola veselá. Autobus kypel smiechom a radosťou. Po výbornom obede sme sa vybalili a začal náš super kurz. Prvé minúty sme strávili v spoločenskej miestnosti, kde sme počúvali „zaujímavé rady“, ako sa máme správať, akí máme byť pozorní a slušní. Rady sme poslúchli a nasledovalo

spoznávanie okolia. Vtedy ešte letné počasíčko sme si dosýta užili. V krátkych tričkách sme sa prechádzali po okolí a spoznávali sme trasu našej poslednej skúšky. Veď budeme musieť ukázať všetko, čo sme sa naučili na branných cvičeniach. V potravinách sme si doplnili zásoby pitného režimu ale aj čokolád, nanukov, keksov a čipsov. Potom nasledovalo získavanie informácií, ktoré budú na našej skúške. Týkali sa prírody, značiek, ochrany zdravia a podobne. Večer nasledoval voľný program. Mali sme možnosť hrať ping-pong, biliard, futbal ale aj iné kolektívne hry. Ti, ktorí veľmi neobľubujú šport, mohli tráviť svoj čas v izbe. Túto druhú možnosť si zvolila väčšina. Po skupinkách sme sedeli v izbách, kde sme počúvali piesne, hovorili si zážitky, hrali karty, pchali do seba cukríky a čokolády a smiali sa. Ani sme sa nenazdali a začal sa ďalší deň, ktorý nás veľmi neprekvapil. Obloha sa zaťahovala a schyľovalo sa k búrke. Naši milí profesori však mali záložný plán, „plán B“. Všetky aktivity, ktoré sa mali vykonávať v prírode, sme presunuli do tamojšej telocvične. Po skupinách sme si medzi sebou zahrali rôzne športy ako sú futbal, basketbal, volejbal a iné. Po veľkom vyčerpaní nasledoval dobrý obed, doplnili sme si silu a energiu na poobedňajší program. Počasie však sklamalo. Začalo veľmi pršať a naše plány padli. Na toto poobedie sme mali vymyslený super program. Mali nás navštíviť policajti s ich psami. Chceli nám predviesť rôzne atrakcie so psíkmi. Veľmi sme sa tešili, no nevyšlo to. Pár ľudí z kurzu si tento

čas vyplnilo na zdravotníckom školení, po ktorom dostali osvedčenie, ktoré je potrebné na získanie vodičáka. My ostatní sme boli v spoločenskej miestnosti a hrali sme ping-pong, biliard a iné zaujímavé kolektívne hry. Večer sme mali voľný program. Rozhodovali sme sa medzi diskotékou a zábavou v izbách, no nakoniec diskotéka padla. Večer sme trávili s priateľmi. Spať sme však šli skôr, pretože mal nastať deň „D“. Ukončenie kurzu. Absolvovali sme jednotlivé stanovištia, a to zdravotnícke, civilná ochrana, pohyb v prírode a podobne. Popri tom sme museli bežať a so svojimi silami ísť naplno. Po ukončení nasledovalo vyhodnotenie. Môj tím bol druhý. Som na to veľmi pyšná, že sme všetko takto

výborne zvládli. Prvé tri miesta dostali sladkú odmenu.

Na záver by som chcela poďakovať všetkým učiteľom a žiakom za najskvelešie tri dni.

Raduš
Foto: Kevin Baláž

ÚSPECH OA

V dňoch 17. – 18. 10. 2012 sa konal 10. Medzinárodný veľtrh cvičných firiem krajín V4 v Košiciach, ktorý usporiadala OA Watsonova Košice. Celkový počet zúčastnených firiem bol 30.

Na súťaž vycestovali aj dve cvičné firmy: Penzión Podkova a Ovečka Anička, v ktorých pracujú žiaci 4. ročníka Obchodnej akadémie v Rožňave, odboru manažment regionálneho cestovného ruchu.

Predmetom podnikania cvičnej firmy Ovečka Anička je výroba mliečnych (slovenských) výrobkov, výroba výrobkov zo slamy, šúpolia, prútia, korku, výroba jednoduchých drevených výrobkov, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi. Predmetom podnikania cvičnej firmy Penzión Podkova je ubytovanie, stravovanie a jazdecké služby v príjemnom prírodnom prostredí.

Žiaci pripravili výstavné stánky, navrhli katalógy ponúkaných produktov a služieb, vyhotovili propagačné materiály, nacvičili si stratégiu predaja a zmerali si sily so spolužiakmi z iných škôl a iných firiem. Ich snaha bola korunovaná úspechom. Domov odchádzali s významnými oceneniami. Cvičná firma Penzión Podkova získala 3. miesto v kategórii „Najlepší stánok“ a cvičná firma Ovečka Anička získala 3. miesto v kategórii „Najlepší katalóg“.

Obchodná akadémia v Rožňave opäť potvrdila kvalitu vzdelávania študentov kreatívnymi vyučovacími metódami.

Ing. Stanislava Lukáčová, Ing. Zuzana Šivecová
vyučujúce cvičných firiem

Foto: Ing. Stanislava Lukáčová

SÚŤAŽ V SPRACOVANÍ INFORMÁCIÍ NA POČÍTAČI

Súťaž v spracovaní informácií na počítači je v našej škole normálna vec. Normálne je aj to, že sa do nej zapájajú žiaci 2.-4. ročníka.

Zapojilo sa do nej 40 súťažiacich, no najrýchlejšie prsty majú v našej škole študenti:
Radovan Mike (II. B) – 372,9 čistých úderov za min.
Dominika Belányiová (IV. A) – 311,9 čistých úderov za min.
a **Victória Štefániková** (IV. A) – 311,8 čistých úderov za min.

Do pretekov v úprave textu na počítači sa prihlásilo o čosi menej žiakov, iba 23.
A opäť kto bol v najlepšej trojke?
Radovan Mike (II. B) - 10 100 bodov.
Victoria Štefániková (IV. A) – 9 400 bodov
a **Dominika Belányiová** (IV. A) – 9 200 bodov.

Blahoželáme vám, naši úspešní súťažiaci. Len tak ďalej.

Biba

ESET SECURITY DAY PRE ŠKOLY

Dňa 18. 10. 2012 usporiadala firma ESET konferenciu pre peda-gógov a študentov.

Miestom konania bol hotel Hilton v Košiciach. Na tejto akcii som sa zúčastnila s pani profesorkou Sáreníkovou.

Vypočuli sme si prednášky na témy: Počítačová infiltrácia a Sociálne inžinierstvo. Dozvedeli sme sa, ako sa v posledných rokoch zmenili spôsoby šírenia škodlivých kódov a hlavne ako sa zmenila motivácia ich autorov a prevádzkovateľov.

Veľmi zaujímavá bola prednáška o sociálnom inžinierstve. Predstavuje rôzne spôsoby útočníka, ktorými chce oklamať svoju obeť. Nakoniec bola diskusia a každý sa mohol pýtať a diskutovať s odborníkmi z ESETu.

Prednášky si môžete pozrieť na stránke http://www.rirs.iedu.sk/Menu/NOD.aspx .

Na internete neprehliadnite i takúto stránku http://www.eset.com/sk/domacnosti/internet-security/hrozby/ .

Szabina Horváthová

(NE)BEZPEČNÝ INTERNET

Obchodná akadémia Rožňava sa zapojila do súťaže "Týždeň projektov o bezpečnosti na internete", ktorú vyhlásila nezisková organizácia Indícia v spolupráci s Nadáciou Orange.

Projekt mal názov: HĽADÁME ODPOVEDE NA OTÁZKY: KOHO A ČOHO SA TÝKA BEZPEČNOSŤ NA INTERNETE? V rámci tohto projektu sme sa pýtali i rodičov žiakov na otázky súvisiace s používaním internetu.

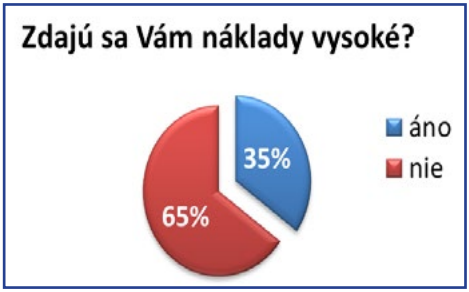

Opýtali sme sa, či majú doma počítač aj internet, ďalej či by mali študenti pracovať v škole s internetom, či už niekedy zakázali svojim deťom používať počítač alebo internet, či sú príkladom správneho používania internetu, či je podľa nich internet bezpečné miesto a či sa im zdajú náklady vynaložené na mobily a internet vysoké. Odpovedalo 106 respondentov, z toho 85% žien.

A tu sú výsledky. Všetci na 100% odpovedali, že majú doma počítač a internetové pripojenie.

Viac ako polovica rodičov si myslí, že by ich deti mali v škole pracovať s internetom občas a skoro druhá polovica si myslí, že často. Veľmi málo rodičov nevie, alebo si myslia, že nie.

15% z opýtaných rodičov si myslí, že nie sú príkladom správneho používania internetu.

45% rodičov už zakázalo svojim deťom pracovať s počítačom (asi pre hry :-) už mnohokrát. Ale paradoxné je, že 39% ešte ani raz a 15% rodičov raz.

Používanie internetu 36% už veľakrát, 12% raz a 52% ešte nikdy nezakázala internet.

35% opýtaným sa zdajú náklady na mobily a internet vysoké.

78% rodičov si myslí, že internet je bezpečné miesto a že poznajú hrozby a robia opatrenia.

Počítač je pracovný nástroj študenta i absolventa OBCHODNEJ AKADÉMIE, preto by mali rodičia dovoliť svojim deťom používať ho a samozrejme aj internet. Mali by sa zaujímať o to,

čo ich deti robia a hľadajú na internete. Rozprávať sa a vzájomne sa učiť napríklad o etikete na internete.

Milí študenti, na problematiku bezpečnosti na internete možno nazerať z niekoľkých rovín. Jedna rovina je počítačová infiltrácia šíriaca sa cez internet, druhá rovina je človek sediaci za počítačom. Náš nový anglický lektor Thomas Hamilton zhrnul problematiku ochrany človeka do 4-R. Recognize, refuse, respond, report. Čiže poznávaj, zoznamuj sa s technikami, ktorými ťa môžu oklamať. Zavrhni, odmietni žiadosti o osobné informácie. Reaguj správne na internete, nedaj sa vydierať, dokonca môžeš reagovať aj tak, že vypneš počítač. Oznám, čiže zažaluj niekoho, niečo, čo sa ti nezdá, môžu to byť aj stránky, profily a pod. Počas projektového týždňa sme vás oboznámili s pojmami: počítačová infiltrácia, sociálne inžinierstvo, internetové známosti, internetové podvody, závislosť od internetu, atď.

Tento projekt bol pilotný a podobné sa budú uskutočňovať aj v budúcnosti. Je potrebné, aby ste vy študenti, vymysleli aktivity, ktoré budete považovať za zmysluplné a budete ich robiť radi.

S pozdravom koordinátorka

Anita Sáreníková

BEZPEČNOSŤ NA INTERNETE

Nástrahy virtuálneho sveta

Každý človek má rád pocit bezpečia a istoty, či už je v náručí matky alebo v aute. Je to naša základná potreba chrániť sa pred nebezpečenstvom, ktoré nám hrozí. A takisto sa potrebujeme chrániť pred nástrahami internetu.

Samozrejme, že každý vie, čo je internet. Či už chceme alebo nie, internet je súčasťou našich životov a denne ho používajú milióny ľudí. Ale vedia títo ľudia, na aké nástrahy môžu naraziť ? Poznajú aj jeho „zlé“ stránky ? Reč je tu predovšetkým o mladých ľuďoch a deťoch, ktoré sú zväčša neskúsené a naivné, takže sa dajú ľahko nachytať hlavne pri zoznamovaní cez internet. Dievčatá od desať do štrnásť rokov ľahko uveria a zamilujú sa cez chat. Potrebujú,, aby ich niekto vypočul a povedal im tie správne slová. Neskôr sa im však otvoria oči, keď zistia, že z toho pekného a inteligentného osemnásťročného chlapca, ktorý si práve kúpil auto a hovoril im, aké sú prekrásne, sa nakoniec vykľul štyridsaťpäťročný psychopat priahnuci po mladom mäsku. Je to smutné, že takíto ľudia vôbec existujú a snažia sa takýmto spôsobom nachytať mladé dievčatá. Ale čo už, aj takýto skazený vie byť dnešný svet. A čo majú potom robiť tie dievčatá? Hádzať každého človeka, ktorý im napíše pekné slovo do jedného vreca ? Budovať si nedôveru k ľuďom v takom útlom veku ? Myslím, že nie. Ale musia odhadnúť svoje hranice. Keď už si niekto pýta vaše nahé fotky, čo sa mimochodom stáva dosť často na sociálnych sieťach, treba toho dotyčného najprv poslať do teplých krajín a neskôr prerušiť kontakt, a potom si so srdcom na dlani povedať: „Spravila som tú správnu vec.“ Keď však nedodržíte tento zaužívaný postup, môžete skončiť veľmi zle.

Veľkú úlohu v tomto všetkom hrajú aj rodičia. Mali by sa viac zaujímať o to, čo ich deti robia na internete a aké stránky navštevujú. Samozrejme že z našej strany sa to bude brať ako narušenie súkromia, prípadne zrada či strata dôvery. Neskôr bude nasledovať dlhý telefonát s najlepšou kamarátkou, ktorá vám, pohoršená celou situáciou, odporučí vzburu, t. j. vymazávanie histórie. A vy tak aj spravíte, pretože ste mladý rebel. Ale treba pochopiť, že jediné, čo rodičia chcú, je chrániť nás práve pred týmito nemorálnymi ľuďmi bez zábran. Chcú len naše bezpečie. Graham Greene, známy spisovateľ, však tvrdí: „Bezpečie môže človeku liezť na nervy rovnako ako nebezpečie.“ Ja však preferujem bezpečie. Samozrejme, že Graham Greene nemohol vtedy vedieť nič o nebezpečenstvách internetu a hackeroch, ktorí nemajú nič iné na práci okrem nabúravania sa do systémov. Ale čo sa s tým dá robiť? Bojovať proti nim antivírusmi? Možno. Len ako dlho.

Internet nie je len to dobré, ale ani len to zlé. Treba si len vybrať tú bezpečnú cestu, ktorou chceme ísť a budeme spokojní tak ako v náručí matky alebo v novom aute. Budeme si istí bezpečím.

Lenka Pavlovská, III.A

Obete internetu

Žijeme vo svete, kde ľudia tvoria generácie a stáročia. Každý deň sa narodí niekoľko detí a každý nový človek na našej planéte tvorí novú generáciu - nové dejiny sveta. Čoraz viac si začíname uvedomovať, že život beží rýchlejšie a že sme boli stvorení do moderného sveta plného evolučného vývoja a dokonalej techniky.

Tento počítačový svet formuje naše schopnosti poznávať svet prostredníctvom zariadení a vynálezov moderného sveta. Lenže čoraz viac sa stretávame so situáciami, pri ktorých dochádza k nadmernému využívaniu počítačových možností. Každý z nás pozná ten pocit, keď si sadne za počítač, prihlási sa na niektorú zo sociálnych sietí, alebo na inú komerčnú stránku a hodiny sa zrazu menia na minúty a minúty na sekundy. Človek zrazu prestane vnímať čas, svet akoby sa zastavil a my sme prestali vnímať veci okolo nás a sústreďujeme sa len na jednu vec - monitor nášho počítača. V tejto malej magickej kocke sa skrýva nekonečne veľa informácií dostupných po celom svete s názvom internet. Prostredníctvom tohto verejne dostupného celosvetového systému vzájomne prepojených počítačových sietí máme dosah k rôznym informáciám zo sveta či okolia. Dokážeme komunikovať rýchlejšie a presnejšie. Ale poznáme aj skutočné nevýhody tejto technológie? Sú všetky informácie, ktoré sa k nám dostávajú, bezpečné? Veľakrát sme sa stretli s prípadmi, kde boli ľudia obeťami internetu. Napríklad mladé dievčatá, ktoré si začali písať s osobami, ktorých identitu

často krát ani nepoznali. Potom si dohodli stretnutie s neznámym človekom a veľakrát sa toto stretnutie stalo nepríjemným, v niektorých prípadoch až životu nebezpečným. Krásne, mladé dievča, ktoré sa pokúsilo spáchať samovraždu preto, lebo jej neznámy človek na internete napísal, že je škaredá, tučná a nepotrebná. Tento človek sa spočiatku vydával za jej priateľa, kým si ho nepridala medzi priateľov a on jej začal pod každú fotku písať vulgárne poznámky k jej postave a tvári. Ona si tiež len myslela, že jej sa nemôže nič stať. No stalo sa, a preto, keď si doma zapnete počítač a prihlásite sa na internet, buďte opatrní, s kým si píšete, či s ľuďmi z vášho okolia či s kamarátmi a či s osobami, ktoré sa vydávajú za niekoho, kým nie sú a chcú vás len zneužiť, či už po fyzickej alebo psychickej stránke.

Sme ľudia, „tvory“ a každý z nás je iný. Niektorí medzi nami sú zlí, iní dobrí a je len na nás, koho si vpustíme do svojho sveta, či anjelov, alebo démonov.

Lucia Tiščenkovová, III.A

Nebuďme naivní...

Téma bezpečnosti na internete bola už toľkokrát omieľaná, že je ťažké napísať niečo nové. Každú chvíľu sa v našom živote objaví niekto, kto nám mladým dáva prednášky o tom, ako sa chrániť pred možnými nástrahami vo virtuálnom svete, no väčšinu času nám to prefŕči jedným uchom dnu, druhým von – raz za čas sa nejaká tá nová informácia zastaví v našom mozgu na kávičku a rozležanie sa, ale to je všetko. Sme príliš namyslení, myslíme si, že sme vševedúci, a tak to aj dopadne. No najviac zo všetkého sme naivní. Uvediem niekoľko príkladov.

„Omg, L, neuveríš aký sexoš mi včera poslal žiadosť, som pozrela jeho profilovku, že nepoznám, tak som prijala, a potom kukám jeho fotky a waaaaau. Hneď mi aj napísal a neverila by si, aký je sladký a mňam a ňuňu! Stále mi píše, aká som krásna a úžasná.. A vieš čo? On sa už normálne že chce aj stretnúť! Najprv som bola taká, že je ešte skoro na to, ale tak.. mám pocit, že som sa zaľúbila <3.“ Presne o takejto naivite hovorím. Teda píšem. Dievčatá, ktoré celý život snívajú o rytierovi na bielom koni, zrazu na sociálnej sieti „stretnú“ dokonalého Pána Božského a zamilujú sa už len do predstavy, že ten pekný chlapec na obrázku by mohol byť ich. Na svete je nespočetné množstvo prípadov, kedy si pedofilný perverzák vytvoril profil s cudzou (a podstatne krajšou a mladšou) fotkou a chytal naň mladé mäsko. No neprevracia sa vám z toho žalúdok?

No cyber-harassment, ako to nazývajú v anglicky hovoriacich krajinách (voľný preklad, virtuálne/internetové obťažovanie), nie je jediné nebezpečnstvo, ktoré na nás číha. Čo sa malých detí týka, minule som čítala článok o malom trojročnom chlapcovi, ktorý z e-Bayu kúpil auto a pomocou platobných kariet svojich rodičov ho aj zaplatil. Tak aké ťažké je pre takýchto krpcov dostať sa na „zakázané stránky“? Niekedy stačí zameniť koncovky „.org“ a „.com“ a už vyskočí obsah pre dospelých. To nie je práve cesta, ako by sa malé deti mali dozvedieť o sexe. Vlastne, čo vôbec robia takí špunti pri počítači?!

A čo takto virtuálna šikana? Určite ste už počuli o prípadoch, keď mladej dievčine či chalanovi posielali prakticky neznámi ľudia kopy emailov, správ či smsiek s výhražným až násilným podtónom. Mohla by som vymenovať ďalšie a ďalšie druhy nástrah, ktoré na vás číhajú na internete, no určite ste už o nich počuli a ak aj nie, dozviete sa z iných zdrojov.

Ako sa teda môžeme brániť? Nemôžem vám tu vymenovať všetky spôsoby, ktoré vás zaručene ochránia. Jediný, kto vás môže ochrániť, ste vy sami. Návod poznáte, tak nebuďte naivní, a rozmyslite si, čo na tom internete robíte.

Mária Peniašková, III.A

Anjel v tme

Namiesto frajerky zatiaľ objíma basu

Sme spolužiaci už nejaký ten deň a ja sa len teraz po dvoch rokoch dozvedám o talente menom Adrián Szajkó. Mladík s úsmevom od ucha k uchu a vždy dobrou náladou sa škerí na svoje okolie. Po škole „pešobusom“ prichádza domov a namiesto frajerky objíma kontrabas. Hodila som s ním reč o jeho láske k tomu, čo robí...

Aďo, dopočuli sme sa, že skrývaš v sebe talent. Prezradil by si nám, v čom si taký dobrý?
Ja neskrývam nič , len nie som ten typ, ktorý sa rád chváli...
Akému hudobnému štýlu sa venuješ a prečo preferuješ práve tento druh hudby?
Venujem sa ľudovej hudbe a džezu - ten preferujem preto, lebo tento štýl hudby je najbližší môjmu srdcu.
Na akom resp. na ktorých hudobných nástrojoch vieš hrať?
Hrám na kontrabas... väčšina ľudí nevie, ani čo to je ... ,,veľká gitara,, tak ho volajú väčšinou tí, ktorí nevedia, čo to je :D :D ...
Čo znamená pre teba hudba?
Kebyže poviem, že všetko, tak to by som klamal, lebo hudba je moje hobby, na prvom mieste škola až potom je na rade hudba.
Kedy si sa začal hudbe venovať? Máš v sebe ešte nejaký skrytý talent?
Hudbe som sa začal venovať, keď som mal 15-násť rokov, predtým som nevedel o hudbe vôbec nič...
Chcel by si sa venovať hudbe aj v budúcnosti?
Chcel by som a dúfam, že aj budem... nemám v pláne prestať s hudbou ! :D
Navštívil si aj hudobný tábor v Maďarsku. Ako dlho si tam bol? Ako sa ti tam páčilo?
Tak je to tak. Bol som na výberovom konaní, ako keby ,,skúšky,, a z niekoľko sto prihlásených som bol vybratý do toho tábora. Bol som tam 5 týždňov. A veľmi sa mi to páčilo. Tento tábor je na veľmi vysokej úrovni a veľmi veľa mi tento tábor dal, či už nových kamarátov, ale aj veľa informácií, ktoré využívam pri hre.
Čo na to vravia doma, že hráš na basu?
Podporujú ma a určite sú aj radi, že hrám na nejaký hudobný nástroj, aspoň sa nenudím doma a

mám čo robiť počas voľného času.
Máš aj nejakú kapelu? Kde zvyknete najčastejšie hrávať?
Stálu kapelu nemám. Hrám vo viacerých kapelách, hrám ľudovku a jazz vo viacerých formáciách.
Kde by si chcel hrať?
Tak o tom som ešte nerozmýšľal, ale určite by som chcel hrať v zahraničí aj doma.
Ako vyzerá tvoja príprava pred hraním?
Moja príprava vyzerá nijak. Mama mi pripraví šaty, ja si jedine balím svoj nástroj a idem.
Máš trému pred hraním?
Zo začiatku som trému mal, teraz ju mám len niekedy. Závisí to aj od počtu ľudí, pred ktorými hrám, ale to fakt len niekedy.
Dostal si už aj svoj prvý honorár?
Áno dostal, bolo to asi pred rokom, keďže hudbe sa venujem už druhý rok.
Prečo si si vybral práve basu?
Jeden otcov kamarát núkal otcovi basu, že či nechce kúpiť. Otec hovoril, že nie, lebo som sa predtým hudbe nevenoval, a ten kamarát silou mocou na neho tlačil, tak oco basu kúpil. Ja som sa rozhodol, že sa na nej budem učiť, a aj som začal.
Viem o tebe, že si mal predtým iný hudobný vkus. Čo si to počúval?
To, čo som počúval, nechajme.
Stíhaš sa popri škole a hudbe venovať aj ženám?
Škole sa musím venovať, či už mám čas alebo nie, potom je hudba a až potom sú ženy, no niekedy aj medzi tým. ☺
Čím sa v živote riadiš?
Neviem... asi sám sebou... Riadim sa inštinktom lovca! :DD

Ty náš malý hudobník! Želáme ti, aby si sa ty a tvoj nástroj vo svete presadili a bol si len úspešný. Ďakujeme ti za rozhovor.

Katrin a Biba
foto: ***A. Szajkó***

ZAČAŤ NA 100 % A POSTUPNE PRIDÁVAŤ

Rock Reunion je menej známa kapela z Banskej Bystrice. Práve preto som sa rozhodla vyspovedať ich speváka. Je to kapela s vycibreným vkusom obliekania a strihu vlasov. Aj keď kapela má vycibrený vkus, nepočúvam ich pre ich výzor, ale kvôli ich hlasu a melódii pesničiek. Pesničky, ktoré spievajú, sa skladajú z tých, ktoré prespievali a tých, ktoré si sami napísali. Rock Reunion je kapela, ktorá bola vytvorená v roku 2007. Založili ju dvaja už teraz bývalí hokejisti Miňo Kováč a Rado Oravkin. Kapela sa skladá zo štyroch členov. Nedávno vymenili bubeníka, novým je Filip.

ZAUJÍMAVOSTI: Členovia skupiny Rock reunion sa stavili na známej komunikačnej sieti Facebook so svojimi fanúšikmi, že ak niekto počas koncertu nazbiera dvesto podpisov od dievčat, potom si chalani zo skupiny vyzlečú nohavice. Podarilo sa to v priebehu dvadsiatich minút, a tak skupina posledné dve skladby odohrala iba v boxerkách. Stalo sa to v Tisovci v rámci osláv dní mesta.

Miňo Kováč má vo svojom živote svoje vlastné motto, ale nemá žiaden talizman. Ako je to možné? Vo voľnom čase sa venuje hudbe, priateľom a rodine. Je to spevák, ktorý vie hrať na viacerých hudobných nástrojoch, ale najviac ho baví hra na gitare. Vie hrať aj na bicie a basu. Spevák mi prezradil, že keby nemal na spev hlas, určite by hral na gitare.

Miňo nemôže počúvať svoje pesničky, práve preto počúva pesničky iných kapiel. O sebe tvrdí, že nemá žiadne hviezdne maniere, však posúďte sami. Na jedlo si

veľmi nepotrpí, zje všetko. Ale aj tak si nevie predstaviť život bez toaletného papiera a priateľov. Jeho idolom je Billie Joe Armstrong, ale aj tak obľúbenú pesničku má od skupiny Green Day (Boulevard Of Broken Dreams). Do budúcna toho plánuje dostatočne veľa, má svoju vysnívanú priateľku, s ktorou by sa pripadne mohol oženiť a založiť si rodinu. Teraz sa skôr zameriava na štúdium a hudbu (bohužiaľ, nevenuje babám pozornosť). Prezradil mi, že bol skvelý žiak, aj keď ako dieťa nebol vôbec anjelik, brali ho skôr ako postrach. Každý z nás, keď bol malý, mal svoje vysnívané povolanie a Miňko chcel byť zločincom. Miňo sa môže popýšiť tým, že by vo svojom živote nezmenil nič. Málokto to môže povedať, že sa mu páči jeho život. Kto vie, či by niečo zmenil po prázdninách, keďže cez prázdniny plánuje toho veľmi veľa, napríklad hrať a cestovať.

Miňa nenájdete nikde inde len na pódiu, takže žiadna dovolenka nehrozí. Radšej sa bude venovať svojim fanúšikom, aj keď on už samotné cestovanie a spievanie berie ako dovolenku. Státie na pódiu by nevymenil za nič, ale keby zháňali maséra pre nejakú slávnu modelku, premýšľal by. Kapelu má nadovšetko rád, hoci spieval vo viacerých skupinách, spevu sa naplno venuje len posledných päť rokov. K spevu sa dostal sám, nikto ho k nemu nenútil ani osobitne neviedol. Sám si našiel cestu k tomuto úžasnému umeniu.

Spieval si aj v inej skupine?
- Petrol Bomb, Adalbert.
Najlepší zážitok s kapelou?
- Každý koncert.
Najhorší zážitok s kapelou?
-Balenie a nosenie vecí pred a po koncerte.
S kým najlepšie vychádzaš z kapely?
-Sám so sebou, ale nie, no so všetkými rovnako.
Obľúbená časť textu z vašej pesničky?
- ...vždy, keď ťa vidím, tak o tebe snívam, boli sme priatelia, no už sa ani nezdravíš...
Prezraď nám niečo o kapele, o čom hocikto nevie.
-Psst! V hypermarketoch kradneme plastové vidličky.
Prezraď niečo o ostatných členoch kapely.
-Sú veľmi hanbliví a pijú len sódu a kofolu (o tom že pijú iba kofolu a sódu, by sa dalo polemizovať, keďže Christopher (Rado) mal v statuse: Dneska vypijeme len 3 litre rumu. Nakoniec sme sa dozvedeli, že vypil len pár štamperlíkov Metaxy a pivko).
Si rád, keď počuješ názor na kapelu, či už je kladný alebo záporný?
-Je mi to viacmenej jedno, samozrejme konštruktívnu kritiku beriem....
Kto vám píše texty?
-Ja a Rado.
Vieš, kde si prvýkrát spieval? (Keď si si bol istý, že sa chceš spevu venovať?)
-Prvýkrát doma a prvý koncert, po ktorom som si povedal, že sa tomu chcem venovať, bol v roku 2007 na mojej strednej škole.
Ako vznikol názov kapely?
- Úplne náhodne, chceli sme v názve slovo Rock a Reunion pri tom podľa mňa vyzerá celkom fajn.
Tvoja obľúbená kniha?
-Matematika pre 9. ročník ZŠ
Aký odbor si vyštudoval?
-Gymnázium a momentálne študujem na UMB v Banskej Bystrici Fakultu politických vied a medzinárodných vzťahov.
Pre chalanov sú dôležité autá a motorky, sú aj pre teba? Aké auto alebo motorku máš vysnívanú?
-Dôležité pre mňa nie sú, ale mám ich vysnívané, je to Ford Mustang GT 500.
Máš nejaké vysnívané miesto, kde by si chcel ísť na dovolenku a prečo?
-Arizona, L.A., ťahá ma to tam, ani neviem prečo...

Na záver by som rada poďakovala Miňovi Kováčovi za rozhovor.

Barbie**, foto: **M. Kováč

Ukážka z ich tvorby:

Prečo mám v duši len spomienky tmavé?
Náplňou smútku, napísané..
Prečo nepovieš nie, keď myslíš áno?
Býval som šťastný.. a čo sa stalo?
Uličkou snov, túlam sa tmou..
Dnes hráme hru, ktorú nám nedovolia.
Len zopár slov, nesie sa tmou.
Láska je hra ktorej sa čestní boja.

Vráť sa, nikdy som ťa nemal nájsť..
Povedz, prečo ma tvoje rany stále bolia?
Máš ma, idem preč a nečakám.
Povedz, kde je ten svet, v ktorom si bola moja?

ŠKOLÁM U NÁS BY SOM DALA KUS AMERICKÉHO DYCHU

Celý minulý školský rok strávila v USA. Chodila tam do školy, spoznávala nových ľudí, americkú kultúru, navštívila rôzne miesta a prišla nám späť do školy celá vysmiata s kopou nových zážitkov. Väčšine z vás už nemusím predstavovať túto mladú slečnu, ale naši prváci zrejme nevedia, o koho ide, tak vám s radosťou predstavujem Andy Urbánovú. Našu terajšiu štvrtáčku. Vyspovedala som ju, aby nám aspoň trošku priblížila jej 10-mesačný zaoceánsky pobyt.

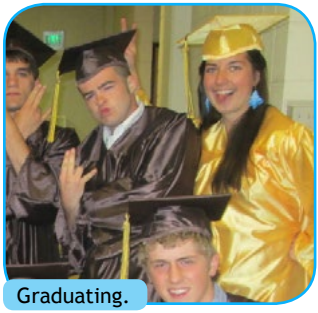

Graduating.

Ako si sa dostala do USA (myslím či cez nejakú agentúru, školu, príp. iné)?

- Do USA som sa dostala cez Rotary Youth Exchange, presnejšie cez spoločnosť Rotary - je to celosvetové spoločenstvo vedúcich osobností rôznych profesií, ktoré poskytuje humanitárne služby a pomoc, podporuje a prípadne dodržiava vysoké etické zásady vo všetkých oblastiach života a napomáha šíreniu dobrej vôle a vzájomného porozumenia a mieru vo svete.

Prečo práve USA a prečo ako výmenný pobyt?

- Mala som na výber Japonsko, Thajsko, Brazíliu, USA, Kanadu, Austráliu, Mexiko,.. mnoho krajín(všetky mimo Európy), vybrala som si len tri a očíslovala som ich podľa dôležitosti. 1. Kanada, 2. Brazília, 3. USA, ostatné som vyškrtla, už ani neviem z akého dôvodu. Najviac som chcela ísť do Kanady. Ak sa študentom neumožní prvá voľba, tak je úplne isté, že druhá voľba vyjde. Hlavne čo sa týka Brazílie (veľa študentov odtiaľ chce ísť do Európy, málo študentov z Európy tam), ktorá má otvorenú náruč pre európskych nadšencov. Neviem, akou náhodou mi teda vyšla 3.možnosť - USA, asi to bol osud, ale určite to neľutujem ani jedným okamihom. Malo to tak byť a som s tým nadmieru spokojná.

Do akého štátu si sa dostala?

- Dostala som sa do Oregonu, štát na západnom pobreží USA (pri Tichom oceáne) medzi Kaliforniou a Washingtonom (nie hlavné mesto, aj štát má taký názov). Je to tiež prekrásny zelený štát, všade samé lesy, kopce, zvery, srnky mi pobehovali pod oknom, aj keď som bývala v meste veľkom ako Rožňava a vedľa nás viedla hlavná cesta. Oregon je známy aj najväčším drevospracúvaním vo svete.

V ktorom meste si bývala? Ak môžeš, predstav nám v skratke toto mesto.

- Bývala som v meste North Bend, je to malé prístavné mestečko, asi 25 000 obyvateľov, pekné, skromné, s milými a ochotnými ľuďmi. Malo to aj vlastné letisko veľké asi ako pri Košiciach. Typické pre North Bend bolo časté dažďivé počasie (keďže je to pri oceáne), pri oceáne boli veľké pieskové duny (vyzeralo to miestami ako púšť), kde sa ľudia často vozili a bláznili na štvorkolkách, motorkách, a na druhej strane mesta boli husté lesy, veľa poľovníkov a divej zveri :) .. zo všetkého trošku :) Oceán bol veľmi studený (druhý najchladnejší na svete), takže veľa som sa v ňom nenakúpala.

U koľkých "host families" si bývala, aké boli a čím sa od seba odlišovali?

- Bývala som v troch hosťovských rodinách z toho dôvodu, že Rotary má pravidlo spoznávania nových ľudí, iných tradícií, zvykov a kultúry. Malo to svoje výhody aj nevýhody. Každá sa v niečom odlišovala, navzájom sme sa snažili vyjsť si v ústrety, pomáhali mi urobiť prvé kroky, učili ma nové veci, podporili ma v škole. Niekedy to bolo pekné, inokedy som potrebovala strpieť veci, na ktoré som doteraz nebola zvyknutá, no bolo to z veľkej časti aj o tom, ako sa prispôsobím. Ak človek ide do cudziny, nie krajina sa mu bude prispôsobovať, ale on jej.

Aká bola tvoja nová škola? Čo je v amerických školách iné ako v tých našich ?

- Nová škola? Nadšenie, údiv, spokojnosť, radosť ju navštevovať, chcenie vrátiť sa späť, neviem slovami opísať. Je to niečo, čo by som doma na Slovensku nikdy v živote nemohla zažiť, škola nebola ťažká, závisí od toho, aké predmety si si vybral, keďže je tam pravidlo, že študent si vyberá sám každý rok, o aké predmety má záujem a čomu sa chce venovať, čo ho baví. Školské štúdium počas jedného roka je rozdelené na tri semestre, bola to oveľa zaujímavejšia a zábavnejšia forma učenia, síce aj menej prísna. Učitelia sú ti ako najlepší kamaráti a ochotou sa im nikto nevyrovná. To nehovorím ešte ani o atmosfére, ktorá vládla v škole. Každý bol hrdý na to, že sme North Bend "Bulldogs", mali sme aj obchod s vecami, niektoré mikiny boli drahšie ako adidasová bunda :D .. študenti sa navzájom podporovali, ak sme mali zápasy alebo iné športové udalosti, prišli a podporovali nás, kričali, povzbudzovali, namaľovali si tváre, boli ako náš šiesty hráč

Vysoko v horách, pri skásnych vodopádoch „GoldenFalls“ s kamarátmi.

Mali sme šancu vidieť aj krásy Grand Canyonu, AR.

na basketbalovom ihrisku. Nikdy som nič podobné nevidela ani nezažila. Niekedy prišli aj iné školy podporiť ich tím, navzájom sa prekrikovali, vymýšľali si nové rýmovačky, tlieskali hlasnejšie a chceli sa jedni druhým ukázať, kto má na viac v povzbudzovaní... bolo to "simply amazing".

Škola vyzerala presne tak, ako ju vidíte v amerických filmoch, skrinky, dlhé chodby, utekanie z hodín, keď zazvoní, populárni americkí futbalisti, roztlieskavačky, ale aj ti menej nápadní a čudní. Vedela by som o tom rozprávať celé hodiny. V americkej škole a našich slovenských stredných školách je veľký rozdiel, nemôžem povedať, že je to ako nebo a peklo, lebo aj naše školy sú kvalitné a učitelia nás naozaj dokážu naučiť niečo a dať nám niečo do budúcnosti, ale kebyže je to po mojom, tak by som šla zlatou strednou cestou a školám u nás by som dala kus amerického dychu.

Čo si robila počas svojho voľného času ? Mala si vôbec voľný čas ?

- Zo začiatku som nemala ani kúsok voľného času, nevedela som, kde mi hlava stojí, nový jazyk, dom, rodina, prostredie, cudzí ľudia, všetko bolo proste iné a tiež tak úžasné, samé výlety, spoznávanie nových miest.. Potom, keď začala škola, ustálilo sa to, hneď som sa zapojila do športov, ktoré sa striedali každý semester. Najprv som behala Cross Country, počas zimného semestra som hrala basketbal - boli to najlepšie tri mesiace basketbalu v mojom živote, aj keď ho už hrám 9 rokov, no a v poslednom semestri som sa zapojila do Track & Field, niečo ako atletika, kde som skákala do diaľky, výšky, hádzala oštepom, diskom, vrhala som guľou a robila šprint na 400 m. Jednoznačne naj bol hod oštepom a skok do výšky ma tiež veľmi bavil. Všetky tieto tréningy sa konali po vyučovaní, čiže ráno som šla do školy o 7,30 a vrátila som sa poobede o 18,30, niekedy aj neskôr.

Voľný čas sme často trávili pri pláži.

Aký bol tvoj najkrajší a naopak najhorší zážitok z USA ?

- Najkrajší zážitok, je to ťažké povedať, veľa, veľa ich bolo, ktoré boli veľmi krásne, asi najsuper bolo, keď sme sa išli otužiť do oceánu 1. januára, takú ľadovú vodu som ešte v živote necítila, skoro som prestala dýchať, ale potom som sa premohla, aspoň viem, že už takú blbosť nikdy v živote neurobím, kebyže viem, čo ma čaká vopred, tak sa na to nikdy nedám. Najkrajšie zážitky mám so svojím najkamošom Philippom z Nemecka, ktorý bol tiež výmenný študent a čo sa týka humoru, tak sme boli na tom úplne rovnako a proste to bol človek, s ktorým si do dnešného dňa rozumiem ako s nikým iným. Je to moja spriaznená duša a všetky blbosti a prúsery, ktoré sme spolu narobili, majú svoje čaro a sú pre mňa jedinečné. Najhoršie bolo, fuuh, aj toho bolo dosť, asi keď mi nemenovaná rodina povedala, že ak nebudem veriť v Boha, tak zhorím v pekle. Bolo to nepríjemné a je to nadlho, bolo mi až do plaču, keď mi to povedali, pretože som bola sama, bez svojej rodiny. Boli to poverčiví ľudia a bola som tak zúfalá, ani na Skype som sa nevedela dovolať rodičom a ten hnusný pocit sa nedal opísať. Keď som šla do školy a povedala o tejto vážnej veci Philippovi, on sa snažil udržať, celý očervenel, skoro mu slzy vyšli z očí a taký výbuch smiechu, aký on dostal a následne aj ja, nehovoriac o tom, že nás vyhodili z miestnosti... od vtedy už to bola pre mňa malichernosť a dala som také blbé starosti bokom.

Čo tvoja angličtina? Po akom čase si nemala problém plynule odpovedať na hocijakú otázku Američanov ?

- Zo začiatku to s angličtinou nebolo ružové, aspoň som pobavila ľudí okolo seba, mala som aj nejaké trapasy, ale po troch mesiacoch to už bolo all right a šlo to zo mňa jedna radosť.

Ako si oslávila príchod domov?

- Odpoveď na túto otázku je jednoduchá a výstižná - po slovensky.

Máš v pláne vrátiť sa do Ameriky niekedy v budúcnosti, či už v blízkej alebo vzdialenej?

- Plánujem návrat, kiežby to mohlo byť budúci víkend, ale vyzerá to zatiaľ tak, že tam pôjdem, až keď budem mať 21, vtedy sa to naozaj oplatí, lebo keď som už zvyknutá tu na život dospelého človeka a prídem tam, pričom oni ma stále berú ako dieťa, tak to nie je veľmi zážitkové. Takže dúfam, že v roku 2014 už budem mať zakúpenú letenku.

Andy, ďakujem za zaujímavý rozhovor.

Sima**, foto: **A. Urbánová

Disneyland v Los Angeles, CA.

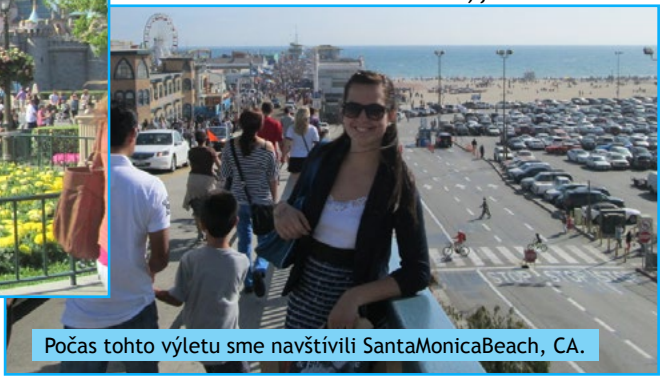

Počas tohto výletu sme navštívili SantaMonicaBeach, CA.

TO, ČO SA STALO, UŽ SA NEODSTANE!

Mám kamarátov ako každý z vás, no moji kamaráti si vybrali cestu životom, ktorá nás rozdelila. Bohužiaľ som po určitom čase mala iné priority ako oni. Ich prioritou bol chlast, cigy a drogy. Po jednej stránke bohužiaľ a po druhej chvalabohu. Bohužiaľ, lebo som stratila kamarátov, ktorí boli pre mňa ako rodina. Mohli ísť cestou úsmevu a radostného života, no vybrali si cestu úsmevu len pod vplyvom nejakej návykovej látky. Chvalabohu, lebo som v tom neskončila aj ja. Som jedna z mála, ktorá sa nedala strhnúť partiou. V okolí tínedžerov robí veľmi veľa partia, no niekedy treba používať aj rozum a nenechať sa ťahať smerom dole.

Tým dňom, kedy som sa rozhodla pre život bez drog, som stratila svoju "rodinu“. No to nie je dôležité, dôležitejší je príbeh,

ktorý vám veľmi rada rozpoviem. Udial sa na oslave narodenín mojej "kamarátky".

Bol krásny deň a všetci sme sa tešili na jej oslavu. Každý z nás jej niečo pekné kúpil a upiekli sme jej aj takú malú tortičku. Veľmi sa jej páčila. No mňa veľmi zarazilo, keď som tam videla toľko chlastu a mnoho energeťákov. Do tej doby, ako začali miešať energeťák s alkoholom, som naivne pozerala na to, že to je pre tých, ktorí nebudú chlastať. Ako vo väčšine prípadov som sa mýlila. Čas bežal a alkohol v ich krvi stúpal. Nechcela by som byť v kamoškinej koži, keď môjmu kamarátovi preplo. Začal byť veľmi agresívny. Miestami sa mi zdalo, akoby mal záchvat a nevedel, čo robí. Mal tam priateľku, ktorú prefackal behom pár minút a snažil sa porozbíjať všetko okolo seba. Nikto z nás nevedel, čo mu je a čo má robiť. Snažili sme sa ho upokojiť, no bolo to veľmi náročné, podarilo sa nám to asi po dvoch hodinách. Cez tieto dve hodiny každý z nás utŕžil pár faciek a z oslavy odchádzal s pár modrinami. Nakoniec sme s ním ostali traja. Keby sme tak tušili, že to doteraz nebolo všetko. Odrazu sa rozbehol a my sme utekali za ním, pretože sme sa o neho veľmi báli. Našli sme ho pri studničke v bezvedomí. V tú ranu som bola prvýkrát rada, že som chodila na tie "hlúpe" súťaže, na ktoré sa bolo stále treba niečo učiť. Rýchlo sme mu dali prvú pomoc. Boli sme všetci veľmi radi, že sa prebral. Nevedel, kde je, ako sa volá. Jednoducho z toho, čo sa udialo, si nič nepamätal. Jeho otázky boli typu: Ako som sa sem dostal? Čo sa stalo, prečo som tu? Nechceli sme mu na to odpovedať, pretože sme nevedeli, ako zareaguje. Upokojili sme ho a odprevadili domov. Boli sme radi, aj napriek všetkému, že to skončilo tak, ako to skončilo.

Dnes sa už všetci na tom len smejeme, no v tú dobu, keď sa to dialo, nám veľmi do miechu nebolo. Verím tomu, že na túto oslavu určite nikto z nás nezabudne, pretože to bol okamih života a smrti. Rozpovedal nám, čo videl, keď nebol pri vedomí. Videl svetlo a hmlu. Neviem, čo to znamená. No dúfam, že sa to tak skoro ani nedozviem.

Verím, že týmto príbehom som aspoň niekomu pomohla a otvorila mu oči, aký je alkohol s energetickým nápojom nebezpečný. Nebezpečný je nielen pre toho, kto ho pije, ale aj pre jeho okolie.

Každý z nás ich pije a nevie, čo je v nich!!!

Mnohí z nás obľubujú energetické nápoje, no ani jeden z nás asi netuší, že šálka kávy nám škodí menej a obsahuje rovnaký pomer kofeínu. Energy nápoje preto deťom do rúk nepatria, už aj bez toho je veľa kofeínu v kolových nápojoch, ktoré im tiež veľmi škodia.

Energy drinky dospelým v rozumnej miere neškodia. Škodia hlavne deťom a dospelým len vo veľkých množstvách. Bohužiaľ, v dnešnej dobe ich pijeme aj v kombinácii s rôznymi návykovými látkami. To nám škodí ešte viac.

Čo nám na nich chutí?

Možno chuť, možno predstava doplnenia energie, možno ilúzia lietania, ako to tvrdí jeden z nemenovaných energeťákov. Tieto drinky len potlačia spánok a krátkodobo zlepšujú koncentráciu, čiže z tohto vyplýva, že

my znižujeme svoj intelektuálny výkon.

Energetické nápoje ohrozujú náš život každý deň, ale aj napriek tomu sú nám dostupné kdekoľvek a kedykoľvek.

Dnes veľmi radi hazardujeme so svojím životom, pretože si veľmi radi namiešame alkohol s energetickým nápojom. Táto kombinácia je pre nás veľmi nebezpečná. To je prvé, čo by sme si mali uvedomiť. Ohrozuje naše zdravie. Energy nájdeme priam všade v obchodoch, na diskotékach, v hypermarketoch,

na benzínkach..., no jednoducho všade a ani si neuvedomujeme, ako veľmi nám škodí, zmiešaním s alkoholom je pre nás priam smrteľný.

Ceňme si naše zdravie!!!

Každý o nich hovorí ako o doplňači stratenej energie. Bohužiaľ, tieto drinky nám ani nesplnia to, čo potrebujeme. Energia sa dostaví len na pár minút a len čo hladina cukru v našej krvi klesne, klesne i naša energia. A alkohol nás omamuje aj bez energetického nápoja. S ním má dehydratačnú funkciu. Môžeme sa správať agresívne. Aj napriek upozorneniam na obale nám takto miešané drinky podávajú na diskotékach a my ich aj napriek upozorneniam pijeme. Škodí to nám, nie ľuďom, ktorí nám ho podávajú.

Prečo si necháme ničiť svoj zdravotný stav? Sme k sebe až takí ľahostajní, alebo je to len nevedomosť?

Energetický nápoj má v nekontrolovanom množstve halucinogénny účinok presne ako drogy. Sme proti drogám, ale jednu do seba nalievame, niektorí takmer každý deň. Prečo to robíme?

Teraz sa môžete pýtať, prečo nie je zakázaný predaj energetických nápojov do 18 rokov tak ako alkohol, keď nám tak veľmi škodí. Myslím si, že 99% osemnásťročných nemá ani šajnu, čo do osoba nalieva. Energetický nápoj s každou drogou pôsobí inak. S alkoholom vzniká riziko otravy krvi a pôsobíme agresívne. Okrem toho, že nám zvyšuje krvný tlak, zvyšuje i zaťaž na srdce a pečeň.

Pijú naši obchodníci energeťáky?

Ja som sa rozhodla, že urobím menší priesum o energeťákoch aj v našej škole. Dozvedela som sa veľa zaujímavých vecí. Napríklad, zo 45 študentov pije energetické nápoje až 31. Niektorí z nich často, iní len občas. Väčšine z nich energetické nápoje chutia. Poznáte rôzne druhy energeťákov, no najpopulárnejší je Redbull, Monster a Hell. Aj keď sú to energeťáky, potrpíme si na kvalite. Nakupujete ich na rôznych miestach, napríklad v baroch, na benzínkach, v krčmách alebo v malých obchodoch, no najčastejšie vo veľkých obchodných reťazcoch. Niekoľko z opýtaných študentov vôbec nevie, čo takýto energeťák obsahuje. Väčšina napísala, že vie. Tých, čo nepijú, to vôbec nezaujíma,

ale myslia si, že je v tom nejaký humus. Kupujeme si ich väčšinou raz do mesiaca, ale tí závislejší raz do týždňa. Prekvapilo ma, že v OA sú mladí ľudia, ktorí tieto drinky pijú každý deň. Väčšina z opýtaných pije energeťáky len kvôli dobrej chuti, už si aj sami totiž všimli, že tieto nápoje im nevyprodukujú sľúbenú energiu. Po vypití energeťáka sa cítite uvoľnenejší, silnejší, fajn, unavenejší alebo normálne. Bohužiaľ, aj niektorí z vás tieto drinky miešajú s rôznymi alkoholickými nápojmi. Najpopulárnejšia je vodka, víno, rum a slivovica!!!!! Myslím si, že niektorí z opýtaných vedia, ako im takto namiešaný drink škodí. Je tu na záver výrok jedného študenta: „Je to veľmi nebezpečné, ale keď vypijem miešaný drink (alkohol s energeťákom), tak alkohol v mojom tele skorej pôsobí. Tým pádom som skorej opitý, lebo moje srdce rýchlo pracuje.“

Malá rada na záver:

Podľa toho, čo sa mi podarilo zistiť, by som vám radila pozrieť si niekoľko internetových stránok o energetických nápojoch, alebo aspoň si prečítajte, čo je napísané na obale tohto nebezpečenstva....

Barbie

Ilustračné foto: internet

Aktuálne z internátu

V rámci Európskeho týždňa boja proti drogám vychovávatelia Školského internátu pri OA zorganizovali pre žiakov niekoľko zaujímavých celointernátnych akcií.

Úvodnou bola výtvarná súťaž o najlepší **plagát s protidrogovou tematikou**. Súťaže sa zúčastnilo 12 žiakov, autor víťazného plagátu získal sladkú odmenu.

V týždni od 12.11. do 15.11.2012 sa každý deň realizovala jedna súťažná aktivita zameraná na zmysluplné využívanie voľného času ako prevencie proti závislostiam:

- *šachový turnaj*
- *volejbalový zápas zmiešaných družstiev*
- *pohybové a relaxačné hry*

Do uvedených aktivít sa zapojili všetci žiaci školského internátu ako súťažiaci alebo diváci, ktorí fandili a povzbudzovali svojich spolubývajúcich, kamarátov a spolužiakov.

Vyvrcholením TBPD bola zážitková aktivita zameraná na protidrogovú prevenciu realizovaná Mgr. M. Banďošovou z CPPPaP v Rožňave, ktorej sa zúčastnili prevažne žiaci 1. ročníkov SOŠ.

Cieľom nebolo získať ocenenia, body a víťazstvá, ale ukázať cestu zmysluplného využitia voľného času ako súčasti prevencie sociálno-patologických javov v školskom internáte. Športový týždeň spojený so zážitkovým učením bol alternatívou zmysluplného spôsobu života bez drogy.

Mgr. Lýdia Mezeiová
foto: ***Mezeiová***

Najprv sranda, potom trapas

V jednom malom meste býval chlapec, volal sa Alex. Bol veľmi namyslený a myslel si, že môže mať každé dievča, na ktoré sa pozrie.

V škole bol známy ako lámač ženských sŕdc. Každá bola z neho vedľa, ani sama neviem, čo na ňom videli. S dievčatami chodil len pre zábavu, nič nemyslel vážne a striedal baby ako ponožky. Raz k nemu do triedy prišla nová spolužiačka. Nebola dokonalá, a preto pribudla na jeho zoznam. Ona to netušila a dala sa s ním do kopy. Lenže zistila, čo je zač, a tak vymyslela pomstu a požiadala jeho bývalé, aby jej pomohli. Ony s radosťou súhlasili a spoločne šli za ním. Priviazali ho k stoličke a trochu Alexíka skrášlili. Nakoniec vyzeral ako dievča. Mal make-up, prilepenú parochňu, vytrhané obočie a oholené nohy. K tomu ho obliekli do pekného outfitu, ako chodí oblečená Miley Cyrus, a spoločne šli do školy.

Akurát sa mali fotiť, takže pre neho to bol poriadny trapas a k tomu ho ešte tak ponížili, že si od dievčat drží odstup a bojí sa ich.

Mariana Hrušková, ŠI

Dva roky premien

Efektívnosť školského vzdelávacieho programu

cesta k rozvíjaniu kľúčových kompetencií žiakov

Akiste najmä starší študenti vidia značnú zmenu vyučovania, ktorá sa na našej škole udiala za ostatné dva roky. Od školského roku 2010/2011 sme totiž u nás realizovali Efektívnosť školského vzdelávacieho programu - cesta k rozvíjaniu kľúčových kompetencií žiakov. Jeho cieľom bola najmä obsahová prestavba vzdelávania v Obchodnej akadémii v Rožňave s využitím inovatívnych foriem a metód výučby pre potreby vedomostnej spoločnosti.

Najmä vďaka prostriedkom z európskych fondov sme zakúpili 22 notebookov pre všetkých učiteľov zapojených do projektu, ale aj 2 interaktívne tabule s dataprojektormi, 12 učební sme vybavili dataprojektormi, zadovážil sme aj ďalší hardvér a softvér. Vďaka projektu sme vybudovali novú učebňu ADK s 15 počítačmi a nakúpili aj množstvo učebných pomôcok.

Osobitnou kapitolou realizácie projektu boli školenia učiteľov, ktorí získali preukazy ECDL, zdokonalili si komunikačné zručnosti, zlepšili sa v moderných metódach výučby a vo využívaní nových technológií vo vyučovacom procese. Spolu 22 učiteľov absolvovalo 126 hodín školení.

Výsledkom úsilia učiteľov o premenu vyučovania bolo vytvorenie množstva materiálov, napr. 310 strán učebných textov, 862 strán pracovných zošitov, 288 strán didaktických testov a 3335 snímok elektronických prezentácií. Všetky učebné materiály sú prístupné na našej internetovej stránke. Tieto materiály učitelia overovali vo vyučovaní, a to na 4602 hodinách vo všetkých odboroch štúdia.

Počas trvania projektu sa uskutočnilo 11 exkurzií a vzdelávacích aktivít, napr. medzinárodné veľtrhy cvičných firiem v Bratislave a Prahe, exkurxie na Oravu či do Berlína, exkurzia na autosalón v Nitre, exkurzia po stopách svetového dedičstva, či anglický deň alebo intenzívny jazykový kurz pre učiteľov vo Veľkej Británii.

Spracovali: ***Ing. I. Fafráková a Mgr. L.Rášši***
Foto: ***Ing. D. Žiaková***

- iBobor -

V dňoch 12. až 13. novembra 2012 sa uskutočnila informatická súťaž iBobor. Zapojilo sa **65 žiakov** našej školy, ktorí súťažili v dvoch kategóriách. Prvý a druhý ročník predstavuje kategóriu "Juniori". Tretí a štvrtý ročník kategóriu "Seniori".

Z našej školy sa najlepšie umiestnili v kategórii "Juniori" **Samuel Blaško** z I. B, **Michal Vester** z I. A, **Roberta Lebovská** z II. B, **Štefan Tóth** z I. B a **Lukáš Szántó** z II. A. V tejto kategórii súťažilo spolu 6466 žiakov z celého Slovenska.

V kategórii "Seniori" najviac bodov získali: **Michal Ďurišin** z III. A, **Juraj Oravec** z III. A, **Sabina Vodová** zo IV. A, **Martin Czmorik** z III. A, **Vanda Szappanošová** z III. A. V tejto kategórii bolo 4156 súťažiacich.

Gratulujeme!

ODDÝCHNIME SI!

Vedeli ste, že...

... najkratšia vojna sa odohrala v roku 1896? Zanzibar sa vzdal Británii po 38 minútach.
... Eskimáci používajú chladničku na to, aby im nezamrzli potraviny?
... najznámejšie slovo na planéte je OK, druhé je Coca-cola?
... žiaci základných škôl v Nórsku nedostávajú známky?
... u nás sa pred II. svetovou vojnou jazdilo vľavo?
... delfíny spia s jedným okom otvoreným?
... priemerná dĺžka života vážky je 24 hodín?
... nie je dokázané, či bol Neil Armstrong na Mesiaci?
Na záberoch vlajka viala, čo nie je možné, lebo na Mesiaci nie je vietor.
... v Číne spotrebujú ročne 45 miliárd drevených paličiek na jedenie? Musia kvôli tomu vyrúbať 25 miliónov stromov.
... niektoré dážďovky zjedia samy seba, keď nevedia nájsť potravu?

Viete, ako chodí Ježiško do panelákov?
No predsa radiátorom!

Na Halloween kričí muž na manželku:
- Zlatko, pri dverách je nejaká čarodejnica. Čo mám spraviť?
- Daj jej nejaké sladkosti a pošli ju do prdele!
A od tej doby sa svokra so zaťom nerozpáva...

Viete, kedy kura naposledy pípne?
V hypermarkete pri pokladni.

Zdroje a foto: internet

Zabudol si sa naučiť na písomku ???

Žiadny problém, urob si ťahák!

Čo znamenajú pre nás ťaháky a čo pre učiteľov?

Ako písať ťaháky a aké miesta pre ne vybrať?

Ťahák?

Pre nás žiakov je ťahák poslednou šancou ako neschytať guľu. Niektorí (a to myslím tých väčších lenivcov) si ich zvyknú robiť.

Pre učiteľov aj napriek tomu, že ho aj oni používali, je však ťahák niečo ako dôkaz podvodu, šlendriánstva alebo aj najväčší hriech na svete.

Vhodné miesto pre ťahák?

Najlepšie miesto pre ťahák je to, ktoré profesor alebo profesorka nenájde! Hlavne z mojich ale aj iných skúseností mám, že my „neporiadnici“ :-D si robíme ťaháky na rôzne miesta. Napríklad niektorí z nás si píšu ťaháky na ruku (dlaň) alebo na lavicu. Iní si ho píšu na papier, ktorý potom vložia do peračníka, pod obrus alebo si ho položia jednoducho na stehno.

Dobrým miestom pre ťahák je aj taká kniha, ktorú pretočíme na ideálnu stranu (Pravdaže na tú, kde je prislúchajúce učivo k písomke!!!), vložíme ho do lavice a pri každej príležitosti sa pozrieme do nej. Pravdaže tak, aby to profesor alebo profesorka nevideli. (Ja to robím vždy, keď sa niekto niečo pýta pani profesorky, alebo keď niekto odovzdáva svoju začmáranú písomku.)

Ako písať ťaháky?

Ja keď píšem ťahák doma, väčšinou si zapnem počítač a napíšem to vo Worde najmenšími písmenami, akými

sa dá (Jasné, tak aby som ich videl!!!!), vytlačím a odstrihnem nadbytočnú časť papiera. Keď mi však v škole napadne, že som sa mal naučiť na nejakú hodinu a zabudol som na to, väčšinou si vytrhnem jeden dvojhárok (najlepšie čistý) zo zošita a napíšem to učivo najmenšími písmenami a ako aj pri prvom spôsobe odstrihnem nadbytočnú

časť papiera a vložím ho pod obrus alebo si ho dám na stehno.

Dievčatá VERSUS chlapci?

Veľmi ma zaujímalo, kto viac používa ťaháky. Sme to my chlapci, alebo je to nežné pohlavie? Kto má viac odvahy? Z odpovedí 10 dievčat a 10 chlapcov som prekvapivo došiel k takémuto záveru:

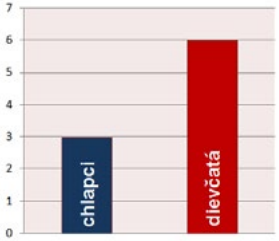

Neprezradíme!!!

Tieto finty sú v profesorských kruhoch určite známe (veď aj oni niekedy boli žiakmi, ktorí tiež ako aj my používali takéto pomôcky), no my vynaliezavejší študenti určite poznáme aj iné spôsoby a ťaháky, pri ktorých nás profesori a profesorky určite nechytia. Dúfajme však, že im to nikto z nás omylom NEPREZRADÍ!!!

Ramon,
ilustračné foto: internet

ZVEROKRUH PRE ŠTUDENTOV OA OD „ASTROLOGIČKY“ DIANY

VODNÁR
(21.1 – 20.2)

Už odmalička je zvedavý, ale neposedný. V lavici neobsedí ani 10 minúť. Je vynaliezavý, a práve preto chce v živote veľa dosiahnuť. Veľa klame, väčšinou mu na to prídu. Dopúšťa sa stále tých istých chýb. Vo svojom okolí vzbudzuje pozornosť veľavravnosťou.

RYBY
(21.2 – 20.3)

Sú citlivé a vyžadujú porozumenie. Ich myseľ sa často niekde zatúla. Majú živú fantáziu, často si myslia, že sú prenasledovaní. Trpia komplexom menejcennosti. Neznášajú iné zvieratá.

BARAN
(21.3 – 20.4)

O ostatných ľuďoch si myslí, že sú ovce, ktoré sa len pasú. Chce byť stredobodom pozornosti. Často zahanbuje ostatných ľudí. Je netrpezlivý, všetko chce mať hneď. Veľa toho nevie, aspoň nemá čo zabudnúť. Vo svojom okolí je otravný. Radšej sa mu vyhnite.

BÝK
(21.4. -20.5.)

Má rozvážnu povahu, je trpezlivý. Počas písomky si pokojne vyčká na vhodnú chvíľu a už z ťaháka opisuje. Je nenačápateľný. Jeho životné postoje sú veľmi stále. Nerozumie si s Levom a Vodnárom.

BLÍŽENCI
(21.5 – 20.6)

Svojou pohotovosťou a vtipom si dokážu rýchlo získať okolie. Blíženec väčšinou býva prispôsobivý, zhovorčivý, no na druhej strane môže byť nesústredený, prelietavý a silne nervózny. Niekedy sa hovorí, že v ňom žijú dve duše, čo spôsobuje, že nálada sa u neho často mení prudko a bezdôvodne. Má sklon všetko začať a nič nedokončiť. Podobá sa motýlikovi, ktorý zaletí, nikde sa však príliš dlho nezdrží.

RAK
(21.6. – 22.7.)

Je otravný lenivec, riadi sa heslom: „Čo môžeš urobiť dnes, odlož na zajtra!“ Skúsený učiteľ ho pozná podľa toho, že aj dvakrát zmení náladu počas jednej hodiny. Nič mu radšej nevyčítajte, lebo keď mu niečo nevyjde, zmení sa na zúrivého tigra.

LEV
(23.7 – 22.8)

Je väčšinou klasický individualistický samotár, ktorý chce žiť svojím vlastným životom, pričom nie je ochotný nikomu sa podriadiť. Svojich blízkych srdečne a vrelo miluje, avšak najväčší obdiv prejavuje k svojej osobe. Je majstrom veľkodušných gest a výrazného prejavu, preto rád zaujíma vedúce postavenie, kde môže uplatniť svoje veliteľské schopnosti. Lev má silnú vôľu, s ktorou dokáže prekonať aj tie najťažšie prekážky, a to aj ak je na vysvedčení nebodaj guľa.

PANNA
(23.8 -22.9)

Je typ, čo neznáša neporiadok. Okolo nej sa všetko ligoce. City má však na poslednej koľaji, myslí len na svoju kožu. V škole dáva pozor, na svoju prácu sa dokáže maximálne sústrediť. Opakovane dokazuje, že má stále pravdu.

VÁHY
(23.9. -22.10.)

Sú typy, ktoré neváhajú. Vedia sa vždy rozhodnúť a väčšinou správne. Sú tvrdohlaví, za nič na svete sa nedajú ovplyvniť. Stoja pevne na vlastných nohách a vytúžené idú za svojím cieľom. Váhy sú umelecky založené, vynikajú výstrednosťou.

ŠKORPIÓN
(23.10 – 22.11)

Škorpión je mimoriadne tvrdý, ale zároveň aj citlivý. Je úzkostlivý, precitlivený, má obdobia tiesne. Jeho mocné emócie spôsobujú, že dokáže milovať, ale i nenávidieť z celého srdca. Niekedy u neho prevláda pesimizmus, žiarlivosť a bezohľadnosť.

STRELEC
(23.11. – 21.12)

Svet okolo seba rád posudzuje z pozitívnej stránky. Rád vyjadruje svoj názor na životné témy. Strelec je úprimný, nadšený, optimistický, so zmyslom pre humor a vtip. Chýba mu dostatok miernosti a sebazaprenia. Strelec patrí medzi dobrodruhov, je hlboko nábožensky založený človek. Má vyvinutý zmysel pre spravodlivosť. Skromnosť a pokora je mu svätá.

KOZOROŽEC
(22.12. – 20.1.)

V spoločenskom rebríku sa snaží dostať čo najvyššie, pričom dáva prednosť – diplomom a značkám, aby zakryl svoj pocit menejcennosti. Ak je v spoločnosti cenený, tak u neho sebaistota veľmi rýchlo rastie. Je málo prispôsobivý. Túži po moci, v skutočnosti skôr ale preto, lebo si myslí, že sa nikdy nedokáže plnohodnotne zaradiť do okolitého sveta.

Diana

NA NEZAPLATENIE

Vďaka projektu Leonardo sa v priebehu dvoch rokov mohlo niekoľko žiakov našej školy zúčastniť zahraničnej praxe v nemeckej firme. Okrem získavania praktických skúseností sa zdokonaľovali aj v nemeckom jazyku.

Tento rok to boli štvrtáčky Alica Kakalejčíková, Sabina Vodová, Nikoleta Bakošová, Marta Jozefčáková, ktoré praxovali v maďarskom meste Marcali vo firme Ziehlabegg. Ako pedagogický dozor ich sprevádzal pán profesor Rášši. Celá prax mala trvať 3 týždne, avšak kvôli menším zmenám to bolo iba 1 a pol týždňa. Aj napriek takému krátkemu času sa praktikantky stihli oboznámiť s chodom firmy a nazbierať mnoho užitočných skúseností. Dievčatá boli rozdelené do

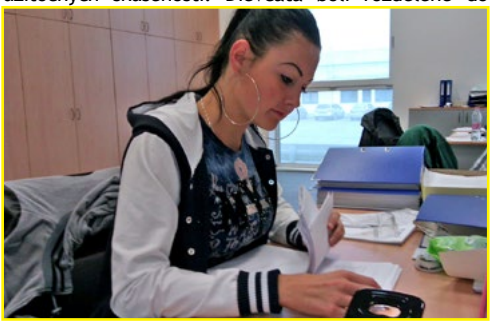

2 skupín a striedali sa na viacerých oddeleniach ako napríklad logistika, sklad. V sklade zoraďovali a zakladali faktúry, počítali pracovné oblečenie, lepili výrobné čísla na krabice s materiálom. Na logistike kontrolovali dátumy faktúr v počítačovom programe, ktorý bol mimochodom v nemeckom jazyku. Okrem toho, že praxovali, si od práce aj oddýchli, a to formou menších výletov alebo nákupov v meste.

Prax bola síce krátka, ale domov si doniesli veľa skúseností a zážitkov.

Holly**, foto: **Mgr. D. Kováčová

TÁTO PRAX BOLA NEZABUDNUTEĽNÝM ZÁŽITKOM

Strávili sme dlhé tri týždne na výmennej stáži v Čechách a dnes sme sa rozhodli podeliť sa s vami o svoje zážitky a dojmy.

Na výmennú stáž do Čiech, konkrétne do mesta Havířov, sme išli tri žiačky: Sašky Vesterová a Stašíková zo IV. C a Martinka Kankuľová zo IV. A triedy. Spolu s nami tam bola aj naša skvelá pani profesorka Kováčová, ktorá tam s nami pobudla jeden týždeň.

Prvý deň sme boli na návšteve vo všetkých firmách, v ktorých sme mali počas troch týždňov praxovať. Najprv sme navštívili úžasnú školu – Gymnázium Orlová, tu sme prvý týždeň pracovali v knižnici, potom sme sa išli pozrieť na Magistrát mesta Havířov a tam, verte mi, bola ale riadna makačka. Posledný týždeň sme pracovali vo firme NAM System, kde každá z nás praxovala na rôznych oddeleniach. Ale dosť bolo o práci, to som vám sem napísala len preto, aby ste vedeli, čo vás čaká, keby ste sa náhodou ďalší rok mali chuť prihlásiť vy ☺ No verte mi, že to určite nebolo len o ťažkej drine.

Prvé poobedie, keď sme sa iba tak išli prejsť po Havířove, čo čert nechcel, uvideli sme bus, ktorý smeroval do Ostravy. Zastal rovno pred nami a my bláznivé kofy sme ihneď nastupovali. Celé poobedie sme behali po Ostrave hore a dolu bez toho, aby sme vedeli, kam ideme. Zrazu sme našli radnicu s vyhliadkovou vežou. No a čo by to bola za veža, keby sme sa na ňu nešli pozrieť ☺ Bol tam fakt bombastický výhľad. Blúdili sme po Ostrave celý večer a ani sme nevedeli, ako sa dostaneme domov, bolo nám zima, a tak sme sa každého, kto okolo nás prešiel, pýtali, ako sa dostaneme späť do Havířova. Ešteže tam boli dobrí ľudia, a tak sme sa dostali domov. Poviem vám – zážitok nezabudnuteľný ☺

No nie všetky dni sme trávili samy, mali sme tam kamarátky, ktoré stážovali minulý školský rok u nás, a tie sa nám neustále venovali. Zobrali nás do kina a ukázali, kde sa môžeme ísť zabaviť či si len tak posedieť pri čajíku ☺ Paradoxné bolo to, že po týždni sme MY im ukazovali, kde sú dobré miesta na zábavu či oddych. Čo dodať, jednoducho sa nám nechcelo celé dni ležať len tak na gauči, ale miesto toho sme spoznávali nové miesta a ľudí.

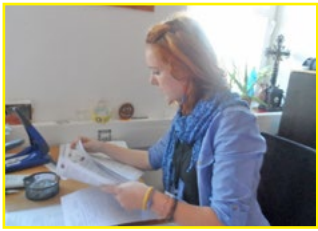

Táto prax bola nezabudnuteľným zážitkom. Veľa sme sa naučili, skvele sme sa zabavili a najlepšie bolo, že sme sa vôbec nemuseli učiť ☺ Rozlúčka s Havířovom bola veľmi smutná, ale koniec koncov sme sa po troch týždňoch domov už aj tešili ☺

Wisku**, foto: **Mgr. D. Kováčová

ŠPORTOVÝ DEŇ

Tak ako každý rok aj teraz sa počas Týždňa študentstva v OA organizoval športový deň. Všetci študenti sa mohli rozhodnúť, v ktorom športe budú svoju triedu reprezentovať. Aby boli sily vyrovnané, triedy sa rozdelili do 2 kategórií: 1. kategóriou boli prváci a druháci, 2. kategóriu tvorili tretiaci a štvrtáci. Na výber mali študenti tieto disciplíny: volejbal, streetbasketbal, futsal (chlapci), stolný tenis (chlapci, dievčatá) a bowling.

1. kategória			2. kategória		
Umiestnenie	**Trieda**	**Body**	**Umiestnenie**	**Trieda**	**Body**
1. miesto	II. B	145	1. miesto	IV. B	160
2. miesto	II. A	145	2. miesto	III. A	130
3. miesto	I. C	140	3. miesto	III. C	115
4. miesto	I. B	135	4. miesto	IV. C	110
5. miesto	II. C	85	5. miesto	IV. A	110
6. miesto	I. A	80	6. miesto	III. B	105

Mirec**, foto:* ***Ing. Stanka Lukáčová

CVČ SAŠŠ/DS KSK

Našim športovcom sa znova darilo. Ich úspechy, ktoré nadväzujú na tie minuloročné, nás určite tešia. Prvé a druhé miesta v súťažiach organizovaných Slovenskou asociáciou športu na školách v okresných kolách či postupy do semifinále v dlhodobých súťažiach KSK v najrôznejších disciplínach sú prinajmenšom skvelé.

Basketbalové družstvo dievčat

Majstri okresu vo florbale

CVČ SAŠŠ

1. MIESTA:
Stolný tenis (CH aj D),
Florbal (CH),
Basketbal (D)

2. MIESTA:
Florbal (D),
Basketbal (CH),
Bedminton (CH aj D)

DS KSK

SEMIFINÁLE:
Florbal (CH aj D),
Volejbal (CH aj D),
Basketbal (CH aj D),
Futsal (CH)

Florbalové družstvo dievčat

Basketbalové družstvo chlapcov

Mirec**, foto:* ***Ing. D. Žiaková

LACROSSE

Vo svete existuje veľké množstvo kolektívnych športov, o akých sa nám ani nesníva,chcem vás preto oboznámiť aspoň s niektorými. Momentálne ma najviac zaujal lakros.

Lakros pochádza zo Severnej Ameriky. Je to tímová hra hraná na trávnatom alebo umelom povrchu. Pri hre súperia medzi sebou dva tímy, pričom ich základným cieľom je dostať loptu do súperovej bránky a zároveň zabrániť súperovi v tom istom. Na to, aby hráči dostali loptu do súperovej bránky, používajú špeciálne palice – „lakrosky“. Každá „lakroska“ sa skladá z dvoch častí:

Prvá časť - tyčka, ktorá môže byť z rôzneho materiálu, najčastejšie sa používa hliník, titan a samozrejme drevo. Dĺžka „lakrosky“ môže byť rozdielna. Máme klasické „lakrosky“, ktorých dĺžka je 90cm (používajú ich útočníci a stredopoliari) a potom longsticky, ktoré majú dĺžku až 1,8 metra (obrancovia).

Druhá časť – hlava, pozostáva z plastového rámu a sieťky (koženej alebo zo šnúrok).

V lakrose je povolený telesný kontakt, ktorým si môžu hráči pomôcť či už pri bránení alebo pri útočení. V súvislosti s týmto pravidlom sú hráči povinní nosiť výstroj, ktorá ich chráni pred zranením. V prípade, že sa hráč dopustí faulu, nasleduje trest v podobe vylúčenia na určitý čas.

Pre technické chyby (offside, držanie, nedovolené bránenie, strčenie zozadu ...) je tím potrestaný stratou lopty, alebo pokiaľ nemá loptu v držaní, trestom 30 sekúnd. Za osobné chyby (sekanie, podrazenie, krosček ...) sú hráči vylučovaní na 1 min., v prípade hrubého faulu na 2 alebo 3 min., poprípade do konca zápasu.

Na regulárnosť celého zápasu dohliadajú rozhodcovia, ktorí sa nachádzajú priamo na ihrisku. Ich úlohou je sledovať priebeh zápasu, aby sa hra niesla v duchu fair-play. Mimo hracej plochy sa nachádzajú časomerači, zapisovateľ a samozrejme zdravotníci.

Postupom času sa vyvinuli rôzne verzie hry. Američania odvodili verziu fieldlakros, Kanaďania vymysleli boxlakros. V Česku sa hrá verzia český lakros, ktorá má svoje špecifiká. Posledná a najmladšia odvodená verzia je interkros. Jednotlivé verzie hier sa od seba líšia veľkosťou ihriska, počtom hráčov a spôsobom, akým je možné zneškodniť súpera. Napr. interkros je bezkontaktný šport, súpera sa nesmiete ani dotknúť. Naopak boxlakros je tvrdý, kontaktný šport – súpera môžete napríklad udierať palicou do jeho palice alebo ho krosčekovať.

***Mirec**, zdroj a foto: internet*

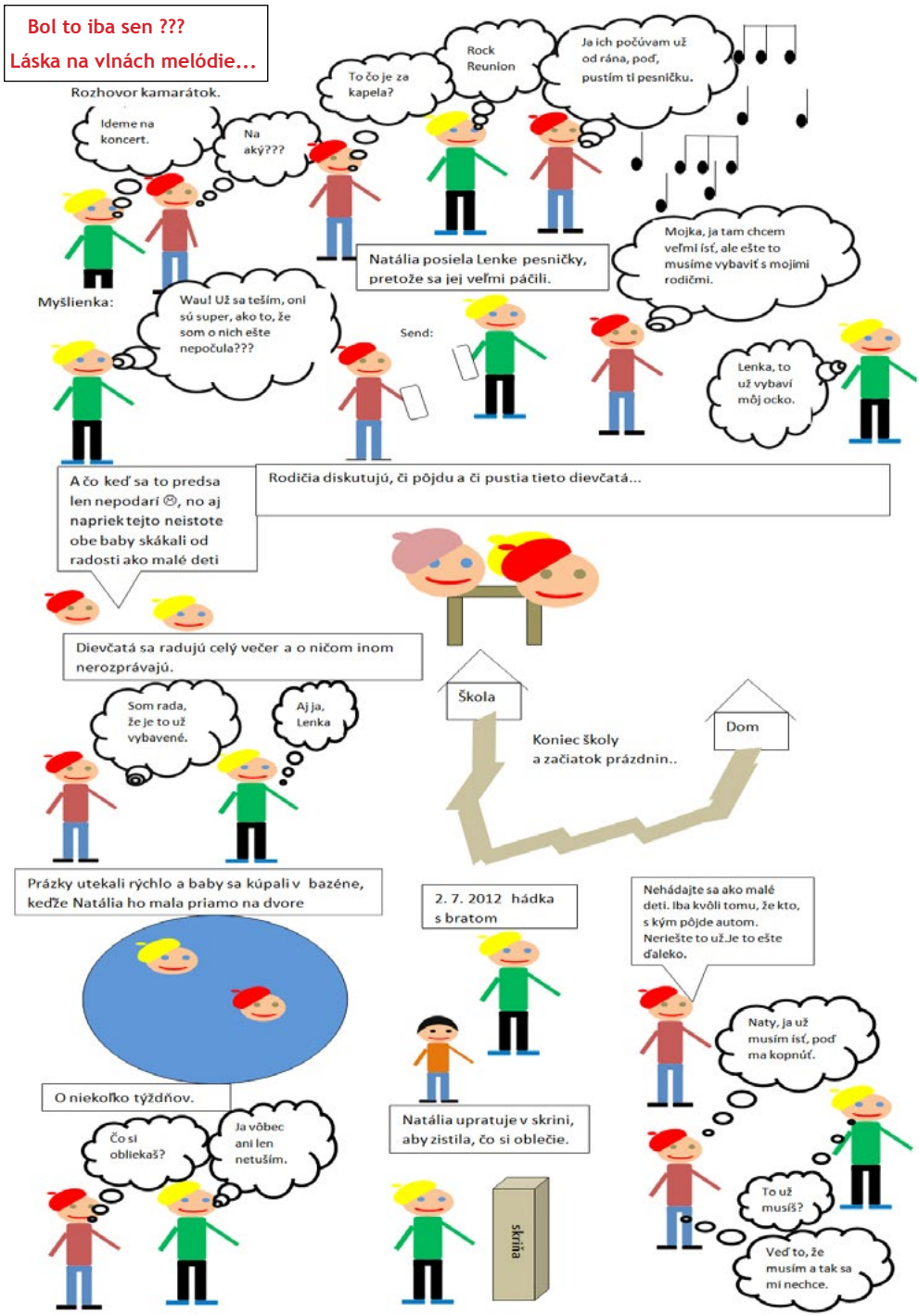
Bol to iba sen ???
Láska na vlnách melódie...
Rozhovor kamarátok.
Ideme na koncert.
Na aký???
To čo je za kapela?
Rock Reunion
Ja ich počúvam už od rána, poď, pustím ti pesničku.
Natália posiela Lenke pesničky, pretože sa jej veľmi páčili.
Myšlienka:
Wau! Už sa teším, oni sú super, ako to, že som o nich ešte nepočula???
Send:
Mojka, ja tam chcem veľmi ísť, ale ešte to musíme vybaviť s mojimi rodičmi.
Lenka, to už vybaví môj ocko.
A čo keď sa to predsa len nepodarí ☹, no aj napriek tejto neistote obe baby skákali od radosti ako malé deti
Rodičia diskutujú, či pôjdu a či pustia tieto dievčatá...
Dievčatá sa radujú celý večer a o ničom inom nerozprávajú.
Som rada, že je to už vybavené.
Aj ja, Lenka
Škola
Koniec školy a začiatok prázdnin..
Dom
Prázky utekali rýchlo a baby sa kúpali v bazéne, keďže Natália ho mala priamo na dvore
O niekoľko týždňov.
Čo si obliekaš?
Ja vôbec ani len netuším.
2. 7. 2012 hádka s bratom
Natália upratuje v skrini, aby zistila, čo si oblečie.
skriňa
Nehádajte sa ako malé deti. Iba kvôli tomu, že kto, s kým pôjde autom. Neriešte to už.Je to ešte ďaleko.
Naty, ja už musím ísť, poď ma kopnúť.
To už musíš?
Veď to, že musím a tak sa mi nechce.

Dom Naty
Dom Lenka
Obe baby sú doma a počúvajú ROCK REUNIONna plné pecky.
Na druhý deň. Pri Natálii.
Obe baby pri počúvaní tejto hudby sú v 7-mom nebi. Popri tom sa kúpu v bazéne a kecajú.
Obe baby klebetia ako o život...
O 15:00 sa obe baby začínajú baliť.
Baby sa obliekajú.
Lenka chatuje na FB.
Leni,padaj už od toho Facebooku..
Poďme, aj tak musíme ísť k TITE
Ideme sa prejsť?
Baby idú k Tite...
Tita nie je doma
Poďme k starostovi, určite tam bude.
Dobre, určite tam bude...
Naty dáva Tite zvonkohru..
Ide sa na koncert...
Čakajte nás.. Ideme si zobrať jesť...
Na koncerte:
Pripravila: Barbie

Aj keď poplašné správy ohlasujú koniec sveta, nádej,
že predsa prežijeme, je tu pre tých, ktorí tomu veria,
a keďže my veríme, že sa stretneme aj v roku 2013,
všetkým takto vinšujeme:

Na stromčeku sviečka svieti, pokoj, šťastie nech k VÁM letí.
A keď rozžiaria sa VAŠE tváre, by hojnosti ste mali stále.
Nový rok nech pomaličky vsunie šťastie do kapsičky,
aby nespravili ste chybný krok, pre celučičký ďalší rok.
Radostné prežitie vianočných sviatkov a veľa šťastia,
zdravia v novom roku želá redakčná rada.

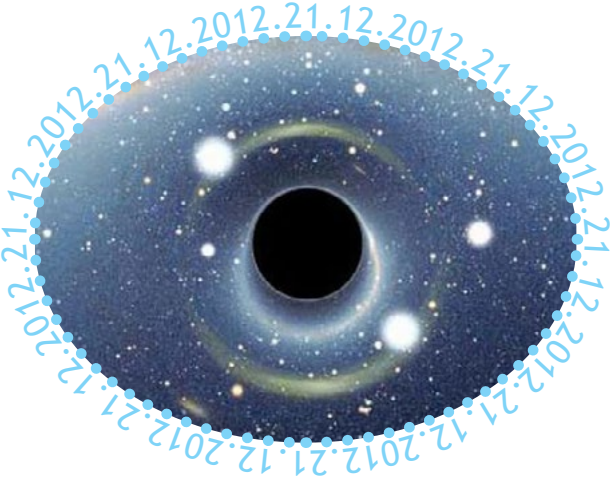

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTOR A PREDSEDA REDAKČNEJ RADY

Bianka Paľová ***(Biba)***

REDAKTORI

Jana Kupcová ***(Barbie)****, Natália Garanová* ***(Naty)****,*
Simona Valachová ***(Sima)****, Laura Volčková* ***(Laura)****,*
Radka Mikolajová ***(Raduš)****, Miriam Stupáková* ***(Mirka)****,*
Alexandra Vesterová ***(Wisku)****, Marta Jozefčáková* ***(Holly)****,*
Ramon Brutovský, Diana Zatrochová, Katrin Berová,
Miro Labuda ***(Mirec)****, Lucia Kiršfeldová* ***(Lucy)***

DO SRŠŇA PRISPELI

PaedDr. Viktor Baláž, Ing. Stanislava Lukáčová, Ing. Zuzana Šivecová,
Mgr. Ladislav Rášši, Ing. Ivana Fafráková, Ing. Anita Sáreníková,
Szabina Horváthová, Dávid Čopurian, Mária Peniažková,
Lucia Tiščenkovová, Lenka Pavlovská, Lýdia Mezeiová

GRAFICKÁ ÚPRAVA

Ing. Juraj Valko Krišťák, Patrik Zakhar, Patrik Žori

srsencasopis@gmail.com www.oarv.sk/srsen

Vydala: Obchodná akadémia, Akademika Hronca 8, 048 01 Rožňava
Dátum vydania: december 2012
Periodicita: občasník
Vychádza od: 2004